

Пише: Марко Р. Петровић
среда, 27 август 2008 17:27

– Ако неко жели у овој сали 5. октобар онда треба да зна да пут до 5. октобра води кроз дисконтинуитет са Србијом прошлости, која није дисконтинуитет само са Милошевићем него и са нама самима. Милиони су стали иза те идеје, целе институције и политички систем, и зато то треба почистити гвозденом метлом – поручио је Чедомир Јовановић са оснивачког скупа Либерално демократске партије у београдском Дому омладине 5. новембра 2005. Скоро три године касније, Јовановићева гвоздена метла још није никога почистила, али су зато гласови ЛДП-ових одборника у Скупштини Београда омогућили да се формира власт демократа и социјалиста, а у републичком парламенту њихови посланици готово да су сваки пут неопходни владајућој већини за кворум.

Од странке из које су стизале критике на рачун свих других – од „туњавог Коштунице”, преко „желатинастог Тадића” и „штеточине Динкића” до „гробара Николића” и „пропалих чувара Милошевићевих вредности” – ЛДП је постао странка која омогућује да систем који је успостављен после мајских избора у Србији опстане и функционише. А тај систем чине управо странке које је ЛДП жестоко нападао (ДС, СПС, Г17 плус) и сами либерали, мада још нема своје чланове и партијске функционере у органима власти, а како у њој тврде неће их ни имати.

Са друге стране, ни ЛДП, који је јуришао на свакога, од политичких противника до тајкуна, за ове три године нико није штедео, а најчешће су нападани због њиховог става да независност Косова и Метохије треба признати. Жесток је напад трпео и Јовановић лично, који још од времена владе Зорана Ђинђића, вуче репове наводне повезаности са припадницима организованих криминалних група.

И поред свега тога, ЛДП је ипак постала носећи стуб без којег би се конструкција градске власти у Београду срушила за трен ока. Странка којој је на челу Чедомир Јовановић је од скупине на коју су остали учесници на српској политичкој сцени гледали као на некога ко је на ту позорницу малтене залутао, јер уз отровне стреле какве је слала на адресе свих других партија није изгледало да би и са ким могла ближе да сарађује, ЛДП је постала странка чије се подршке не либе ни они који су говорили да са њима никад не би сарађивали (СПС).

Као такви постали су и прва резерва која би у Влади Србије могла да замени социјалисте Ивице Дачића, уколико би се они успротивили вољи демократа Бориса Тадића.

Вероватно би сувише претенциозно било рећи да је коалициони потенцијал ЛДП-а раван оном који је пре две или три године имала Демократска странка Србије. Тешко би ипак било и замислити могућу сарадњу између ЛДП-а и СРС-а, макар и на пет дана, колико је трајао савез СРС – ДСС, када је Томислав Николић изабран за председника Скупштине Србије, маја 2007. године. Зато би се, међутим, слободно могло констатовати да су се по уцењивачком потенцијалу изједначили са Социјалистичком партијом Србије.

А тај потенцијал су најбоље осетили сами социјалисти који су у Београду морали да прогутају мањинску подршку ЛДП-а њиховом савезу са демократама, како не би морали

Пише: Марко Р. Петровић
среда, 27 август 2008 17:27

поново да иду на изборе за београдски парламент, на којима према свим проценама не би прешли цензус, као и да не би додатно били кажњени избацавањем из тек формиране Владе Србије, где би их заменио ЛДП.

Трансформација ЛДП-а од бунтовне опозиционе странке до једне, у тренутном односу политичких снага, од кључних системских странака, утолико је фасцинантнија, ако се погледа какав је однос садашњих савезника био до пре само неколико месеци.

Најпре Јовановић није желео отворено да подржи Тадића у другом кругу председничких избора почетком фебруара ове године. Он, додуше, то јесте урадио посредно, када је одмах после првог круга најавио да је спреман да са лидером ДС разговара о условима под којима би позвао своје бираче да гласају за њега.

Два месеца касније, непосредно пред парламентарне изборе, Тадић је, говорећи о могућим постизборним коалицијама, оценио да ће сарадња са ЛДП-ом бити могућа само ако промене своју политику према Косову и Метохији.

Јовановић му је, међутим, убрзо узвратио оценом да ће сам Тадић морати да промени став о проблемима Србије или ће грађани променити став о њему.

– Глас за Тадића у овом тренутку је глас за Коштуницу и Николића, а Демократска странка наставља странпутицом којом је кренула – рекао је тада лидер ЛДП-а.

До сарадње је, ипак дошло, а прве најаве таквог исхода дошле су непосредно пред изборе, када је Јовановић баш за „Политику” изјавио да су, после потписивања Споразума о стабилизацији и придруживању између Србије и Европске уније, ЛДП и ДС упућене једна на другу. Он је, међутим и тада оценио да Тадић греши и злоупотребљава Косово када ССП представља као успех Србије у одбрани јужне покрајине.

– Мислим да ако ДС однос према Косову поставља као приоритет у дефинисању наше коалиције, онда је много природније да она савез прави са ДСС-ом, са којом се минимално разликује у погледу решавања косовског проблема и односа према Косову – упозорио је тада Јовановић.

Већ месец дана после избора председница Политичког савета ЛДП-а Весна Пешић изјавила је да ће ова странка, ако се ДС и СПС договоре о конкретним потезима за наредне четири године, подржати владу ових странака из статуса опозиције.

– Бићемо ослонац у самом парламенту и јавности да подржимо такав јасан план уласка у ЕУ. Подржаћемо и коалицију са СПС-ом као прагматичну владу која ће дефинисати управо како ће тећи процес ка Европској унији – рекла је она у емисији „Кажипрст” Радија Б 92.

Припитомљавање ЛДП-а: Од гвоздене метле до ослонца система

Пише: Марко Р. Петровић
среда, 27 август 2008 17:27

До тога је на крају и дошло, а после упорног инсистирања да у Београду не подржавају мањински коалицију ДС-а и СПС-а, већ да само дају подршку демократама, из ЛДП-а су коначно почели и те ствари да називају правим именом. Урадио је то и сам лидер странке у интервјуу „Политици” објављеном у петак, рекавши да би „било погрешно и при том потпуно бесмислено бежати од чињенице да се иза ДС-а налази и СПС”, као и Весна Пешић која је у најновијем НИН-у изјавила да „кад кажемо, подршка мањинској влади, то као можда боље звучи него да кажемо да смо у пуној коалицији са социјалистима”.

(Политика 23.08.2008)